Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1867. Wydano i rozesłano dnia 29. Marca 1867. **II. Część.**

Nr. 2.

Obwieszczenie rozporządzeń c. k. Dyrekcyi finansowej z dnia 5. Stycznia 1867. r. liez. 287.,

względem układania i podawania fassyj z dochodu i oznajmiania, jakoteż względem wymiaru i opłaty podatku dochodowego na rok 1867.

Na mocy postanowień ustawy finansowej (Dzien. ust. Państ. nr. 176.) z 18. Grudnia 1866. r. artykuł IV., I., *d* i *e* podaje się względem układania i podawania fassyj z dochodu i oznajmiania płac stałych, jakoteż względem wymiaru i opłaty podatku dochodowego na rok 1867., następujące rozporządzenia do wiadomości powszechnej:

1. Fassye i oznajmiania dla wymiaru podatku dochodowego na rok 1867. mają być układane w dotychczasowej, rozporządzeniem wykonawczem z 11go Stycznia 1850. r. przepisanej formie, i podane do końca Stycznia 1867. r.

2. Fassyom dochodu I. klassy, jakoteż nie składającego się ze stałych płac dochodu II. klassy, mają służyć za podstawę dochody i wydatki lat poprzednich, a mianowicie dawnego roku administracyjnego (wojskowego) 1864., tudzież lat słonecznych 1865. i 1866., dla wykazania czystego dochodu przeciętnego.

3. Postanowienia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z 29go Października 1849. mają być zastosowane do należytości przypadających od stałych płac II. klassy w roku słonecznym 1867.

4. Procenta i renty III. klassy, które podlegają fassyonowaniu ze strony uprawnionych pobieraczy, mają być fassyonowane według stanu majątku i dochodu z dniem 31. Grudnia 1866.

5. Wymierzony podatek dochodowy wraz z $^2/_5$ dodatku ma być opłacany w 4 ratach kwartalnych, z których pierwsza musi być uiszczona w przeznaczonym do poboru urzędzie podatkowym z końcem Marca, druga z końcem Czerwca, trzecia z końcem Września, a czwarta rata z końcem Grudnia 1867. roku.

Eminger w. r.

Nr. 3.

Obwieszczenie c. k. Dyrekcyi finansowej z dnia 11. Stycznia 1867. r., liczba 84/Pr.,

o udzieleniu najwyższej sankcyi ustawie finansowej na rok 1867.

Najwyższem postanowieniem z 28go Grudnia 1866. r. (Dziennik ustaw Państwa, zeszyt LXVII. nr. 176.) raczył Jego C. K. Apostolska Mość udzielić najwyższą sankcyę ustawie finansowej na rok 1867.

Podług tej ustawy będzie istniejący na mocy cesarskiego rozporządzenia z 13go Maja 1859. r., (Dz. ust. Pań. nr. 88.), nadzwyczajny dodatek do podatków stałych wymierzany na rok 1867. i pobierany, jak w roku poprzednim w następującej wysokości:

a) przy podatku gruntowym trzy dwunaste,

b) przy podatku domowo - czynszowym dwie szóste,

c) przy podatku domowo - klassycznym trzy czwarte,

d) przy podatku zarobkowym dwie piąte, i

e) przy podatku dochodowym dwie piąte części podatku zwyczajnego;

f) podatek dochodowy, opłacany od procentów obligacyj Państwa, obligacyj funduszów publicznych, i obligacyj stanowych, będzie jak w roku poprzednim wymierzany i pobierany w wysokości siedmiu procentu.

Pobór tego ostatniego podatku (*f*) ma się odbywać bez różnicy waluty, na jaką opiewają obligacye, w sposób postanowiony ces. rozporządzeniem z 28go Kwietnia 1859. r. (Dzien. ust. Pań. nr. 67.) przez potrącanie przy wypłacie procentów, zapadających po ogłoszeniu rzeczonej ustawy finansowej.

Przysłużające dłużnikom prawo odtrącania podatku dochodowego od procentów kapitału hypotecznego lub włożonego w przedsiębiorstwo przemysłowe, ma się rozciągać także na dodatek do tegoż, postanowiony powołaną ustawą finansową.

Bliższe postanowienia co do wymiaru i poboru podatku dochodowego na rok 1867. są zawarte w rozporządzeniu tutejszem z 3go Stycznia 1867. r. liczba 287.

Agenor hr. **Gołuchowski** w. r.

Nr. 4.

U s t a w a,

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego,

zmieniająca §§. 11. i 13. sejmowej ordynacyi wyborczej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Postanowienia §§. 11. i 13. sejmowej ordynacyi wyborczej z dnia 26go Lutego 1861. r. tracą moc obowiązującą w obecnej swej osnowie, i mają brzmieć jak następuje:

§. 11.

Posłowie miast, wymienionych w §. 2. sejmowej ordynacyi wyborczej wybierani będą wprost przez członków gminy, którzy nie są wyłączeni od prawa wybierania w moc §. 17. sejmowej ordynacyi wyborczej, i należą podług ordynacyi wyborczej dla gmin z 12. Sierpnia 1866. r. do dwóch pierwszych kół wyborczych.

Do tych jako wyborcy mają być policzeni przynależni do gminy, nie objęci w dwóch pierwszych kołach wyborczych, którym podług ordynacyi wyborczej dla gmin z 12. Sierpnia 1866. r. (§. 1. licz. 2. lit. *b)* do *h)*) służy prawo wyboru bez względu na kwotę podatkową, jeżeli nie są wyłączeni od prawa wybierania na mocy §. 17. sejmowej ordynacyi wyborczej.

Postanowienia te stosują się także do miast, które mają własne statuta gminne.

§. 13.

Wyborcy każdej gminy obierani będą przez członków gminy, którzy nie są wyłączeni od prawa wybierania w moc §. 17. sejmowej ordynacyi wyborczej dla gmin z 12. Sierpnia 1866. r.:

a) w gminach, mających trzy koła wyborcze, należą do dwóch pierwszych kół wyborczych;

b) w gminach zaś, mających dwa koła wyborcze, należą do pierwszego koła wyborczego, alboteż do tych najwyżej opodatkowanych z drugiego koła wyborczego, których roczne kwoty podatkowe, połączone z kwotami podatkowemi prawyborców pierwszego koła wyborczego, stanowią dwie trzecie części ogólnej summy podatków bezpośrednich, przez prawyborców w gminie opłacanych.

Do tych jako prawyborcy mają być policzeni przynależni do gminy, nie objęci w powyższej liczbie, którzy podług ordynacyi wyborczej dla gmin z 12. Sierpnia 1866. roku (§. 1. liczba 2. lit. *b)* do *h)*) mają prawo wyboru bez względu na kwotę podatkową, i nie są wyłączeni od prawa wybierania w moc §. 17. sejmowej ordynacyi wyborczej.

Pełnoletni obywatele Państwa Austryackiego, zamieszkali na obszarach dworskich do gminy nie wcielonych, którzy nie należą do wyborców z klassy większych właścicieli, lub do wyborców w miastach, są prawyborcami w tej gminie, z którą dotyczący obszar dworski stanowi jednę gminę katastralną, jeżeli nie są wyłączeni od prawa wybierania na mocy §. 17. sejmowej ordynacyi wyborczej, i w tym obszarze dworskim lub w tej gminie od roku opłacają przynajmniej taki podatek bezpośredni, jaki w tej gminie płacą prawyborcy najniżej opodatkowani.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi Stanu.

Wiedeń 16. Stycznia 1867. r.

Franciszek Józef w. r.

Hrabia **Belcredi** w. r.

Z najwyższego polecenia:
Bernard kawaler de **Meyer** w. r.

Nr. 5.

Ustawa,

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego

o utworzeniu w każdej parafii wyznania katolickiego funduszu zapasowego na pokrycie kosztów stawiania i głównych reparacyj budynków kościelnych i parafialnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

W każdej parafii wyznania katolickiego ma istnieć fundusz parafialny zapasowy na pokrycie kosztów stawiania i głównych reparacyj budynków kościelnych i parafialnych, jeżeli koszta te nie znajdują zupełnego pokrycia w istniejących i niewątpliwych funduszach lub zobowiązaniach specyalnych.

Art. II.

Fundusz zapasowy utworzonym będzie z datków, uiszczanych przez parafian osobno dla każdego obrządku.

Art. III.

Datek parafialny winien uiszczać każdy parafianin, bez różnicy płci, od ukończonego 16go do ukończonego 50go roku życia w rocznej ilości po 10 centów wal. austr.

Za bezwłasnowolnych są odpowiedzialni ich prawni zastępcy, za zostających w stosunku służbowym ich chlebodawcy.

Art. IV.

Ubodzy datków parafialnych nie uiszczają.

Art. V.

Datki parafialne mają być ściągane corocznie przez organa, wybierające w gminie należytości pieniężne na cele gminne (§. 87. ustawy gminnej z dnia 12go Sierpnia 1866. r.).

Datki w miarę wpływania mają być lokowane w jednej z kass oszczędności, lub w innych zakładach kredytowych w kraju istniejących.

Art. VI.

Fundusz zapasowy o tyle użyty być może do pokrycia kosztów stawiania i głównych reparacyj budynków kościelnych i parafialnych właściwej parafii, o ile nie wystarczają środki wykazane w §§. 1. aż włącznie do 7. ustawy o konkurencyi kościelnej z dnia 15go Sierpnia 1866. r.

Art. VII.

Uiszczanie datku parafialnego ustaje, gdy fundusz zapasowy wzrośnie do wysokości połowy tych kosztów potrzebnych na wystawienie budynków kościelnych i parafialnych, które w moc §. 8. ustawy o konkurencyi kościelnej z 15go Sierpnia 1866. r. parafianie uiszczać są obowiązani.

Wyczerpany lub zmniejszony fundusz zapasowy ma być nanowo utworzony lub uzupełniony wznowionym datkiem parafialnym.

Art. VIII.

Komitet parafialny, utworzony w myśl §. 13. ustawy o konkurencyi kościelnej zawiaduje funduszem zapasowym stosownie do powyższych postanowień, stanowi o zawieszeniu i nowem rozpoczęciu uiszczania datku parafialnego (Art. VII.), oraz o uwolnieniu ubogich od tegoż uiszczania (Art. IV.).

Art. IX.

Zażalenia lub odwołania się od uchwał komitetu w sprawach funduszu zapasowego rozstrzyga polityczna władza powiatowa.

Art. X.

Mojemu Ministrowi Stanu polecam wykonanie tej ustawy.

Wiedeń 2. Lutego 1867.

Franciszek Józef w. r.

Hrabia **Belcredi** w. r.

Z najwyższego polecenia:
Bernard kawaler de **Meyer** w. r.

Nr. 6.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Lutego 1867. r. liczba 7139,

dotyczące rozkładu dodatków krajowych na fundusz krajowy i indemnizacyjny.

Jego C. K. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 31go Stycznia b. r. raczył najmiłościwiej zatwierdzić rozkład dodatków krajowych po sześćdziesiąt i sześć (66) centów od każdego złotego austryackiego podatków stałych z dodatkiem $\frac{1}{3}$ części, przez Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowem stale uchwalony, mianowicie po pietnaście (15) centów na fundusz krajowy, a po pięćdziesiąt jeden (51) centów na fundusze indemnizacyjne.

Co się niniejszem na mocy dekretu wys. Ministerstwa Stanu z 1go b. m. nr. 806/M. St. podaje do wiadomości powszechnej.

Co do rozpoczynającego się z dniem 1. Stycznia 1867. r. poboru i obliczania tych dodatków podatkowych, jakoteż podatku dochodowego od takich płac stałych, którym podług najwyższego postanowienia z 25go Listopada 1858. r. i wydanych skutkiem tegoż szczególnych postanowień (Dziennik rozporządzeń Ministerstwa Skarbu nr. 62. z r. 1858. i nr. 18. z r. 1859.) nie przysłuża uwolnienie od opłaty dodatków krajowych i indemnizacyjnych, wydane będą potrzebne rozporządzenia.

Agenor hr. **Gołuchowski** w. r.

Nr. 7.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 9. Marca 1867. r. l. 8076,

dotyczące zwinięcia wykazów podatku zarobkowego dla domokrążników.

Ces. k. Ministerstwo Stanu wys. reskryptem z dnia 11go Października 1866. r. liczba 16413/966 rozporządziło w porozumieniu z wys. Ministerstwami Skarbu i Handlu, ażeby w wszystkich krajach koronnych niemiecko-sławiańskich osobne wykazy podatku zarobkowego dla domokrążników wydane nie były, a pokwitowania spłaconych od nich odpowiednich należytości lub dotyczących zaliczek w książce domokrążnika pod rubryką „uwaga“ zaciągano.

Co w skutek wys. polecenia ces. król. Ministerstwa Stanu z dnia 9go Lutego b. r. liczba 2239/150 podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości.

Agenor hr. **Gołuchowski** w. r.

Nr. 8.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

zmieniająca dla miasta Brodów §§. 15. i 28. ordynacyi wyborczej dla gmin z dnia 12. Sierpnia 1866.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje

Art. I.

§§. 15. i 28. ordynacyi wyborczej dla gmin w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. Sierpnia 1866. zmieniają się dla gminy miasta Brodów w sposób następujący:

§. 15.

Każde koło wyborcze, bez względu na liczbę wyborców w niem głosujących wybiera, jeżeli są dwa koła, połowę, jeżeli są trzy koła, trzecią część oznaczonej w §. 14. ustawy gminnej liczby radnych i zastępców.

Przynajmniej połowa radnych i zastępców przez każde koło wybranych powinna być wyznania chrześciańskiego.

§. 28.

Jeżeli liczba wybranych w którem kole wyborczem radnych lub ich zastępców nie będących wyznania chrześciańskiego przenosi połowę liczby wszystkich na to koło przypadających radnych lub ich zastępców, natenczas ustąpią zpomiędzy wybranych, nie będących wyznania chrześciańskiego ci, którzy najmniej głosów otrzymali, a natomiast wstąpią ci zpomiędzy chrześcian, którzy po wybranych chrześcianach największą ilość głosów otrzymali.

Art. II.

Przeprowadzenie tej Ustawy polecam Memu Ministrowi Stanu.

Buda 14. Marca 1867.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Z najwyższego polecenia:

Bernard kawaler de **Meyer** w. r.